

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD TUZLA
Broj: 127 0 K 082113 25 Kž
Tuzla, 22.01.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merside Sušić kao predsjednice vijeća te Samira Jusičića i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Pašić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog N.P., zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 K 082113 25 K od 05.06.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.01.2026. godine donio je

P R E S U D U

Žalba tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 K 082113 25 K od 05.06.2025. godine potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 K 082113 25 K od 05.06.2025. godine optuženi N.P. je oglašen krivim da je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH), pa mu je sud na osnovu navedene odredbe te članova 42., 49. stav 1., 60. i 62. stav 1., 2. i 3. KZ FBiH izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom N.P. utvrdio kaznu zatvora u trajanju od četiri mjeseca i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dvije godine po pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Istom presudom je optuženi N.P. obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 140,00 KM, u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žalbu je izjavio tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu kantonalni tužilac), zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora.

Optuženi N.P. nije podnio odgovor na žalbu kantonalnog tužioca.

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj u smislu člana 319. stav 8. ZKP FBiH, sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 321. ZKP FBiH, u vezi sa članom 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH (Službene novine FBiH broj 08/2013), u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužioca te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud prilikom izbora vrste i visine krivičnopravne sankcije kao olakšavajuće okolnosti po optuženog N.P. cijenio da je optuženi iskreno priznao izvršenje krivičnog djela, njegovo izraženo kajanje za učinjeno djelo, kao i da je isti kreditno zadužen, a da od preostalog dijela doprinosi izdržavanju malodobnog djeteta, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud nije našao.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji kantonalni tužilac je u žalbi naveo da smatra da sud osim priznanja optuženog nije trebao cijeniti druge okolnosti kao olakšavajuće, a niti priznanje cijeniti kao osobito olakšavajuću okolnost. Naime, činjenica da je optuženi izrazio kajanje te da je kreditno zadužen i da od preostalog dijela doprinosi izdržavanju maloljetnog djeteta je apstraktne prirode koja osim deklarativnog izjašnjenja optuženog ničim nisu potkrijepljene niti je prvostepeni sud dao svoju ocjenu na osnovu čega je stekao uvjerenje da je optuženi zaista iskreno izrazio osjećaj kajanja, iz kojih razloga se ova činjenica nije mogla niti cijeniti kao olakšavajuća okolnost, a niti činjenica da je kreditno zadužen i da doprinosi izdržavanju djeteta, jer je upravo iz tog razloga optuženi trebao da vodi računa o svom ponašanju i posljedicama koje će takvo njegovo ponašanje ostaviti na maloljetno djete, pa bi se ova okolnost prije mogla cijeniti kao otežavajuća nego kao olakšavajuća okolnost. Kantonalni tužilac smatra da je sud od otežavajućih okolnosti trebao cijeniti težinu učinjenog krivičnog djela, stepen krivice optuženog i jačinu povrede zaštićenog dobra, jer je optuženi u kasnim noćnim satima kroz razbijeni prozor ušao u stan u kojem živi oštećena, sakrio se i sačekao je, te kada je ušla u stan udario je šakom u predjelu lica i vukao je za kosu, te je nastavio udarati, kojom prilikom je ista zadobila lake tjelesne ozljede, a od udaraca izgubila svijest, iz čega proizilazi da je isti na podmukao način i unaprijed znajući i pripremajući se da počinu krivično djelo fizički napao oštećenu u trenutku kada to ista nije očekivala, te kada je zbog kasnih noćnih sati vrlo vjerovatno da ista nije mogla tražiti pomoć drugih lica niti obavijestiti policiju, što ukazuje na njegovu bezobzirnost i upornost u izvršenju krivičnog djela.

Žalba kantonalnog tužioca nije osnovana.

Neosnovano se žalbom kantonalnog tužioca ukazuje na okolnosti učinjenja djela od strane optuženog, jer se radi o bitnim obilježjima krivičnog djela za koje je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim, pa se te okolnosti ne mogu optuženom dodatno cijeniti i kao otežavajuće, jer po svom intenzitetu ne odstupaju od uobičajenog načina učinjenja predmetnog krivičnog djela.

Nasuprot navodima žalbe kantonalnog tužioca, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno utvrdio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, a naročito njegovo priznanje krivnje, smatrajući da se u odsustvu bilo kakvih otežavajućih okolnosti na strani optuženog, izrečenom uvjetnom osudom optuženom može omogućiti ostvarenje svrhe

krivičnopravnih sankcija, na način da se utiče na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela, te da se utiče i na ostale da ne čine krivična djela, koji zaključak prvostepenog suda se podnesenom žalbom kantonalnog tužioca ne dovodi u pitanje, naročito obzirom da optuženi ranije nije osuđivan, a što mu je prvostepeni sud propustio cijeliti kao olakšavajuću okolnost, te da je priznao krivnju i izrazio kajanje zbog učinjenog djela, te i ovo vijeće smatra da je opravdano optuženom pružiti priliku da svoje ponašanje uskladi sa zakonom, naravno pod prijetnjom opoziva uvjetne osude ukoliko to ne učini.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, a kako nije našao ni povredu Krivičnog zakona na štetu optuženog na koju pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužioca odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Amela Pašić, s.r.

Predsjednica vijeća
Mersida Sušić, s.r.